

Warszawa, 28 października 2021 r.

BAS-WAPM-2591/21
TRYB PILNY

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. ...*DS.1120.622.21*...Data wpływu ...*28.10.2021*...Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2021 r. poz. 483, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W art. 1 projektu ustawy proponuje się znowelizowanie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610, ze zm.), dalej jako „ustawa OZE”. Proponowane regulacje dotyczą: wprowadzenia definicji pojęć „centralny system informacji rynku energii”, „operator informacji rynku energii”, „prosument wirtualny energii odnawialnej”, „prosument zbiorowy energii odnawialnej”, „punkt poboru energii”, „reprezentant prosumentów” i „układ pomiarowo-rozliczeniowy” (art. 2 ustawy OZE), zasad rozliczania energii elektrycznej w odniesieniu do prosumenta energii odnawialnej, prosumenta wirtualnego energii odnawialnej i prosumenta zbiorowego energii odnawialnej (art. 4 ustawy OZE), zawierania w określonej sytuacji umowy między prosumentami zbiorowymi energii odnawialnej i między prosumentami wirtualnymi energii odnawialnej (art. 4a ustawy OZE), ustalania ceny energii elektrycznej w określonych przypadkach wprowadzenia jej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej (art. 4b ustawy OZE), zasad prowadzenia konta dla prosumenta energii odnawialnej, prosumenta wirtualnego energii odnawialnej i prosumenta zbiorowego energii odnawialnej (art. 4c ustawy OZE), zasad korzystania rozliczeń określonych w art. 4 ust. 1 i 1a ustawy OZE (art. 4d ustawy OZE), zakresu obowiązków reprezentanta prosumentów (art. 5 ustawy OZE), zakresu informacji przekazywanych Prezesowi Urzędu Energetyki przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego (art. 6a ustawy OZE), zakresu stosowania przepisów ustawy OZE do prosumentów wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego (art. 18a i art. 22a ustawy OZE), rozliczania obowiązków zakupu energii elektrycznej przez sprzedawcę zobowiązanego (art.

40 ustawy OZE), zakupu przez sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej w określonych przypadkach (art. 41 ustawy OZE). Ponadto w przepisach ustawy OZE, w których obecnie jest mowa o prosumencie energii odnawialnej, zaproponowano wprowadzenie także pojęć „prosument wirtualny energii odnawialnej” i „prosument zbiorowy energii odnawialnej”.

W art. 2 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, ze zm.), dalej jako „ustawa – Prawo energetyczne”. Proponowane zmiany zakładają wprowadzenie w art. 3 ustawy – Prawo energetyczne definicji pojęć „prosument wirtualny energii odnawialnej” i „prosument zbiorowy energii odnawialnej” oraz w konsekwencji znowelizowanie przepisów dotyczących składania reklamacji do przedsiębiorstwa energetycznego i wniosku do Koordynatora do spraw negocjacji (art. 6c ustawy – Prawo energetyczne) oraz obowiązków Koordynatora do spraw negocjacji (art. 31a ustawy – Prawo energetyczne). Ponadto zaproponowano zmiany w art. 11y i art. 11zb ustawy – Prawo energetyczne).

W art. 3 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie zmiany w art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1093), co wiąże się z propozycją znowelizowania art. 4 ust. 2a ustawy OZE.

Art. 4-6 projektu ustawy zawierają przepisy o charakterze dostosowującym oraz przejściowym.

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem przepisów wymienionych w art. 7 projektu ustawy.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

2.1. Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić przede wszystkim dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 82), dalej jako „dyrektywa 2018/2001”.

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2018/2001 ustanawia ona wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych i określa wiążący unijny cel ogólny w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w Unii Europejskiej w 2030 r., a także ustanawia zasady dotyczące m.in. wsparcia finansowego na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz dotyczące prosumpcji takiej energii elektrycznej.

W myśl art. 2 pkt 15 dyrektywy 2018/2001 „działający grupowo prosumenci energii odnawialnej” oznaczają grupę co najmniej dwóch działających wspólnie prosumentów energii odnawialnej zgodnie z pkt 14¹, zlokalizowanych w tym samym budynku lub budynku wielomieszkaniowym.

¹ Art. 2 pkt 14 dyrektywy 2018/2001: „prosument energii odnawialnej” oznacza odbiorcę końcowego działającego w ramach swoich obiektów o określonych granicach lub, jeśli jest to dozwolone przez państwo

Zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy 2018/2001 państwa członkowskie zapewniają, by w oparciu o ten artykuł konsumenci mieli prawo stać się prosumentami energii odnawialnej.

Art. 21 ust. 4-6 dyrektywy 2018/2001 stanowią:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby prosumenci energii odnawialnej zlokalizowani w tym samym budynku, w tym w budynku wielomieszkaniowym, mieli prawo podejmować wspólnie działania, o których mowa w ust. 2, i mogli dokonywać ustaleń w zakresie dzielenia się między sobą energią odnawialnych produkowaną w ich siedzibie lub siedzibach, bez uszczerbku dla opłat sieciowych i innych odpowiednich opłat i podatków mających zastosowanie do każdego prosumenta energii odnawialnej. Państwa członkowskie mogą wprowadzić różnicowanie pomiędzy indywidualnymi prosumentami energii odnawialnej a działającymi grupowo prosumentami energii odnawialnej. Wszelkie takie różnicowanie musi być proporcjonalne i należycie uzasadnione.

5. Strona trzecia może być właścicielem instalacji prosumenta energii odnawialnej lub może zarządzać taką instalacją w zakresie instalacji, eksploatacji, w tym pomiarów, oraz konserwacji, pod warunkiem że podlega ona instrukcjom prosumenta energii odnawialnej. Takiej strony trzeciej nie uznaje się za prosumenta energii odnawialnej.

6. Państwa członkowskie wprowadzają ramy sprzyjające promowaniu i ułatwianiu rozwoju prosumpcji energii odnawialnej, w oparciu o ocenę istniejących nieuzasadnionych barier dla prosumpcji energii odnawialnej na ich terytorium i w ich sieciach energetycznych oraz jej potencjału. Takie ramy sprzyjające między innymi: a) dotyczą kwestii dostępności prosumpcji energii odnawialnej dla wszystkich odbiorców końcowych, w tym gospodarstw domowych o niskich dochodach lub w trudnej sytuacji; b) dotyczą nieuzasadnionych barier dla finansowania projektów na rynku i środków ułatwiających dostęp do finansowania; c) dotyczą innych nieuzasadnionych barier dla prosumpcji energii odnawialnej, w tym dla najemców; d) dotyczą zachęt dla właścicieli budynków, by tworzyli możliwości w zakresie prosumpcji energii odnawialnej, w tym dla najemców; e) przyznają prosumentom energii odnawialnej, w odniesieniu do samodzielnie wytworzonej, wprowadzonej przez nich do sieci odnawialnej energii elektrycznej, niedyskryminacyjny dostęp do odpowiednich, istniejących systemów wsparcia, a także do wszystkich segmentów rynku energii elektrycznej; f) zapewniają, by prosumenci energii odnawialnej uczestniczyli w odpowiedni i wyważony sposób w ogólnym podziale kosztów systemu, gdy energia elektryczna jest wprowadzana do sieci. (...).”

---

członkowskie, w ramach innych obiektów, który wytwarza odnawialną energię elektryczną na własne potrzeby oraz który może magazynować lub sprzedawać samodzielnie wytworzoną energię elektryczną, pod warunkiem że w przypadku prosumenta energii odnawialnej, niebędącego gospodarstwem domowym, działania te nie stanowią jego podstawowej działalności handlowej lub zawodowej.

2.2. Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy także uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, s. 125), dalej jako „dyrektywa 2019/944”.

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2019/944 ustanawia ona wspólne zasady dotyczące wytwarzania, przesyłu, dystrybucji, magazynowania energii i dostaw energii elektrycznej, wraz z przepisami dotyczącymi ochrony konsumentów, w celu stworzenia prawdziwie zintegrowanych, konkurencyjnych, ukierunkowanych na potrzeby konsumenta, elastycznych, uczciwych i przejrzystych rynków energii elektrycznej w Unii Europejskiej. Określa ona również tryb współpracy między państwami członkowskimi, organami regulacyjnymi i operatorami systemów przesyłowych służącej stworzeniu w pełni wzajemnie połączonego rynku wewnętrznego energii elektrycznej, zwiększającego integrację energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, wolną konkurencję oraz bezpieczeństwo dostaw.

Zgodnie z art. 2 pkt 8 dyrektywy 2019/944 „odbiorca aktywny” oznacza odbiorcę końcowego lub grupę działających wspólnie odbiorców końcowych, którzy zużywają lub magazynują energię elektryczną wytwarzaną na ich terenie o określonych granicach lub, jeżeli zezwala na to państwo członkowskie, na innym terenie, lub sprzedają wytworzoną we własnym zakresie energię elektryczną lub uczestniczą w systemach elastyczności lub efektywności energetycznej, pod warunkiem że działalność ta nie stanowi ich podstawowej działalności gospodarczej ani zawodowej;

Art. 15 dyrektywy 2019/944 stanowi:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, by odbiorcy końcowi byli uprawnieni do działania w charakterze odbiorców aktywnych i nie podlegali przy tym niewspółmiernym lub dyskryminującym wymogom technicznym, wymogom administracyjnym, procedurom i opłatom ani nieodzwoiercedlającym kosztów opłatom sieciowym.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by odbiorcy aktywni: a) byli uprawnieni do prowadzenia działalności we własnym zakresie lub za pośrednictwem agregacji; b) byli uprawnieni do sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej we własnym zakresie, w tym za pośrednictwem umów zakupu energii; c) byli uprawnieni do udziału w systemach elastyczności i systemach efektywności energetycznej; d) byli uprawnieni do oddelegowania stronie trzeciej zarządzania instalacjami wymaganymi do ich działalności, co obejmuje instalowanie, eksploatację, obsługę danych i utrzymanie, przy czym tej strony trzeciej nie uznaje się za odbiorcę aktywnego; e) ponosili opłaty sieciowe odzwiercedlające koszty, przejrzyste i wolne od dyskryminacji, z osobnym rozliczeniem energii elektrycznej wprowadzanej do sieci i zużywanej energii elektrycznej z sieci, zgodnie z art. 59 ust. 9 niniejszej dyrektywy oraz art. 18 rozporządzenia (UE) 2019/943, zapewniające, by odbiorcy aktywni w odpowiedni i wyważony sposób uczestniczyli w ogólnym podziale kosztów

systemu; f) ponosili odpowiedzialność finansową za niezbilansowanie, które powodują w systemie elektroenergetycznym; w tym zakresie są oni podmiotami odpowiedzialnymi za bilansowanie lub delegują swoją odpowiedzialność za bilansowanie zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) 2019/943.

3. Państwa członkowskie mogą mieć w swoim prawie krajowym różne przepisy mające zastosowanie do odbiorców aktywnych działających indywidualnie lubi wspólnie, pod warunkiem że prawa i obowiązki określone w niniejszym artykule mają zastosowanie do wszystkich odbiorców aktywnych. Jakikolwiek odmienne traktowanie wspólnie działających odbiorców aktywnych musi być proporcjonalne i należycie uzasadnione.

4. Państwa członkowskie, w których istniejące systemy nie umożliwiają osobnego rozliczania energii elektrycznej wprowadzanej do sieci i zużywanej energii elektrycznej z sieci, nie przyznają nowych praw w tych systemach na okres po 31 grudnia 2023 r. W każdym przypadku wszyscy odbiorcy objęci istniejącymi systemami muszą mieć w każdej chwili możliwość wyboru nowego systemu, który rozlicza oddzielnie energię elektryczną wprowadzaną do sieci i zużywaną energię elektryczną z sieci jako podstawę obliczania opłat sieciowych.

5. Państwa członkowskie zapewniają, by odbiorcy aktywni będący właścicielami instalacji magazynowania energii: a) mieli prawo do przyłączenia do sieci w rozsądnym terminie po złożeniu wniosku, pod warunkiem że spełnione są wszystkie niezbędne warunki, takie jak odpowiedzialność za bilansowanie i odpowiedni system opomiarowania; b) nie podlegali podwójnym opłatom, w tym opłatom sieciowym, za magazynowaną energię elektryczną pozostającą w ich obiekcie lub w przypadku świadczenia usług elastyczności dla operatorów systemów; c) nie byli objęci nieproporcjonalnymi wymogami koncesyjnymi ani opłatami; d) mogli świadczyć jednocześnie kilka usług, jeżeli jest to technicznie wykonalne.”

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Dyrektywa 2018/2001 stanowi przekształconą wersję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5.6.2009, s. 16), dalej jako „dyrektywa 2009/28/WE”. W polskim porządku prawnym wdrożenie dyrektywy 2009/28/WE nastąpiło przede wszystkim na mocy ustawy OZE oraz częściowo na mocy ustawy – Prawo energetyczne.

W porównaniu do dyrektywy 2009/28/WE dyrektywa 2018/2001 zawiera nowe rozwiązania dotyczące działających grupowo prosumentów energii odnawialnej (zob. art. 2 pkt 15 i art. 21 ust. 4-6 dyrektywy 2018/2001). W uzasadnieniu opiniowanego projektu ustawy stwierdzono, że stanowi on implementację przywołanych przepisów dyrektywy 2018/2001. Realizacji tego

celu służy wprowadzenie do ustawy OZE definicji pojęć „prosument wirtualny energii odnawialnej” i „prosument zbiorowy energii odnawialnej” oraz dokonanie w tej ustawie zmian określających prawa i obowiązki tych podmiotów (w szczególności w zakresie art. 4 i art. 5 ustawy OZE). Zaproponowane w projekcie ustawy regulacje należy uznać za zgodne z dyrektywą 2018/2001. W tym kontekście trzeba zwrócić uwagę na to, że zgodnie z art. 36 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2018/2001 państwa członkowskie zostały zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów wdrażających m.in. art. 2-13 oraz art. 15-31 tej dyrektywy, do dnia 30 czerwca 2021 r.

3.2. Dyrektywa 2019/944 stanowi przekształconą wersję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.8.2009, s. 55), dalej jako „dyrektywa 2009/72/WE”. Dyrektywa 2009/72/WE została wdrożona do polskiego systemu prawa na mocy ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 15 dyrektywy 2019/944 zawiera nowe postanowienia w stosunku do dyrektywy 2009/72/WE, wprowadzając pojęcie odbiorcy aktywnego oraz określając jego uprawnienia (art. 2 pkt 8 i art. 15 dyrektywy 2019/944). Można zauważyć, że postanowienia te w dużej mierze są zbliżone do postanowień dyrektywy 2018/2001 dotyczących działających grupowo prosumentów energii odnawialnej. Zaproponowane w projekcie ustawy regulacje należy uznać za zgodne z dyrektywą 2019/944. W myśl art. 71 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2019/944 państwa członkowskie zostały zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów wdrażających m.in. art. 2-5 oraz art. 11-24 tej dyrektywy, do dnia 31 grudnia 2020 r.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. ...SPS-WP.020.334.7.2021

Data wpływu .....28.10.2021.....

BIURO ANALIZ SEJMOWYCH
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 28 października 2021 r.

BAS-WAPM-2592/21
TRYB PILNY

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS.120.622.21(2)
Data wpływu 28.10.2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy poselski ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych
źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Marek Suski) jest projektem ustawy wykonującej
prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu**

W art. 1 projektu ustawy proponuje się znowelizowanie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610, ze zm.), dalej jako „ustawa OZE”. Proponowane regulacje dotyczą: wprowadzenia definicji pojęć „centralny system informacji rynku energii”, „operator informacji rynku energii”, „prosument wirtualny energii odnawialnej”, „prosument zbiorowy energii odnawialnej”, „punkt poboru energii”, „reprezentant prosumentów” i „układ pomiarowo-rozliczeniowy” (art. 2 ustawy OZE), zasad rozliczania energii elektrycznej w odniesieniu do prosumenta energii odnawialnej, prosumenta wirtualnego energii odnawialnej i prosumenta zbiorowego energii odnawialnej (art. 4 ustawy OZE), zawierania w określonej sytuacji umowy między prosumentami zbiorowymi energii odnawialnej i między prosumentami wirtualnymi energii odnawialnej (art. 4a ustawy OZE), ustalania ceny energii elektrycznej w określonych przypadkach wprowadzenia jej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej przez prosumenta energii odnawialnej lub prosumenta zbiorowego energii odnawialnej (art. 4b ustawy OZE), zasad prowadzenia konta dla prosumenta energii odnawialnej, prosumenta wirtualnego energii odnawialnej i prosumenta zbiorowego energii odnawialnej (art. 4c ustawy OZE), zasad korzystania rozliczeń określonych w art. 4 ust. 1 i 1a ustawy OZE (art. 4d ustawy OZE), zakresu obowiązków reprezentanta prosumentów (art. 5 ustawy OZE), zakresu informacji przekazywanych Prezesowi Urzędu Energetyki przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego (art. 6a ustawy OZE), zakresu stosowania przepisów ustawy OZE do prosumentów wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego (art. 18a i art. 22a ustawy OZE), rozliczania

obowiązków zakupu energii elektrycznej przez sprzedawcę zobowiązanego (art. 40 ustawy OZE), zakupu przez sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej w określonych przypadkach (art. 41 ustawy OZE). Ponadto w przepisach ustawy OZE, w których obecnie jest mowa o prosumencie energii odnawialnej, zaproponowano wprowadzenie także pojęć „prosument wirtualny energii odnawialnej” i „prosument zbiorowy energii odnawialnej”.

W art. 2 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, ze zm.), dalej jako „ustawa – Prawo energetyczne”. Proponowane zmiany zakładają wprowadzenie w art. 3 ustawy – Prawo energetyczne definicji pojęć „prosument wirtualny energii odnawialnej” i „prosument zbiorowy energii odnawialnej” oraz w konsekwencji znowelizowanie przepisów dotyczących składania reklamacji do przedsiębiorstwa energetycznego i wniosku do Koordynatora do spraw negocjacji (art. 6c ustawy – Prawo energetyczne) oraz obowiązków Koordynatora do spraw negocjacji (art. 31a ustawy – Prawo energetyczne). Ponadto zaproponowano zmiany w art. 11y i art. 11zb ustawy – Prawo energetyczne).

W art. 3 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie zmiany w art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1093), co wiąże się z propozycją znowelizowania art. 4 ust. 2a ustawy OZE.

Art. 4-6 projektu ustawy zawierają przepisy o charakterze dostosowującym oraz przejściowym.

W uzasadnieniu opiniowanego projektu ustawy stwierdzono, że stanowi on implementację art. 2 pkt 15 i art. 21 ust. 4-6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 82). Analiza projektu ustawy potwierdza, że realizacji tego celu służy wprowadzenie do ustawy OZE definicji pojęć „prosument wirtualny energii odnawialnej” i „prosument zbiorowy energii odnawialnej” oraz dokonanie w tej ustawie zmian określających prawa i obowiązki tych podmiotów (w szczególności w zakresie art. 4 i art. 5 ustawy OZE).

Ponadto projekt ustawy zmierza do wdrożenia do polskiego systemu prawa art. 15 dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, s. 125).

W świetle powyższego istnieją podstawy do uznania przez Marszałka Sejmu, że poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw **jest projektem ustawy wykonującej prawo UE** w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Zweryfikował: B. Pawłowski, 28.10.2021 r.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

Deskryptory bazy Rex: energetyka, prawo energetyczne, projekt ustawy, Unia Europejska